

РЕШЕНИЕ

№ 7810

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7500** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от В. С. Д., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. М. Б., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 2058/08.07.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – К. А., с която на основание чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство

В жалбата се излагат аргументи, че оспорената заповед е издадена в разрез с фактическата обстановка, тъй като установената с техническо средство проба не отговаря на истината. Моли съда за отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Б., който поддържа жалбата.

Ответникът – Младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – К. А., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.07.2023 г. в 05.20 часа в [населено място] по [улица]от [улица]към [улица], жалбоподателката В. С. Д. управлявал лек автомобил „БМВ“ 318д с рег. [рег.номер на МПС] и е спряна за проверка. При извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 се установява, че водачът управлява автомобил след употреба на алкохол с концентрация 0,66 промила в издишания въздух. Водачът категорично е отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство - дрегер Д. ТЕСТ 5000 с фабричен номер 0002. На водача на автомобила е издаден талон за медицинско изследване номер 087661 за ВМА.

За установеното от проверката е издаден АУАН серия ГА № 1013300/08.07.2023 г. от младши инспектор при СДВР, Отдел „Пътна полиция“ – К. К., в който е посочено, че жалбоподателката е нарушила чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП – управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на 1000 до 0,8 на 1000 промила включително и чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП – отказва да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози. Въз основа на така съставения АУАН е издадена процесната заповед № 2058/08.07.2023 г. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 08.07.2023 г.

По делото са представени АУАН серия ГА № 1013300/08.07.2023 г.; оспорената ЗППАМ № 2058/08.07.2023 г.; Талон за изследване № 087661; Докладна записка от 08.07.2023 г. Наказателно постановление № 23-4332-012694/29.06.2023 г.; Справка картон на водача; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г.; Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г.; Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. В тази връзка неоснователно е изложеното в жалбата оплакване за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел. Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР са оправомощени длъжностните лице от СДВР, които да издават заповед за ПАМ по чл. 171 от ЗДвП и доколкото процесната заповед е издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, то същата се явява издадена от компетентен орган.

Административният акт е издаден в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и датата на нарушението. Посочена е ясно и недвусмислено нарушената разпоредба на ЗДвП, а именно - чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП - отказва да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не се споделят оплакванията от жалбоподателя в тази насока.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества

или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателката е отказала да ѝ бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнила предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози на посочените в акта за установяване на административно нарушение дата и място. В хода на съдебното производство, от страна на В. С. Д. не са релевирани доводи в обратна насока, нито са ангажирани доказателства в подкрепа на твърдението, че фактите, отразени в оспорената заповед, не отговарят на обективната истина.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение от страна на нарушителите. П. поведение се състои в отказ да бъде проверен с техническо средство или с тест за употреба на наркотични вещества или техни аналози, което безспорно обуславя необходимостта от налагането на ПАМ, за да се преустанови това поведение. Ето защо съдът приема, че в случая ПАМ е приложена в съответствие с целта на закона.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от В. С. Д., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2058/08.07.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – К. А., с която на основание чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: